

Ὁκτώηχος - Ἦχος πλ. β'.

Τῇ Πέμπτῃ Πρωΐ

Μηναιὸν - ΤΗ ΚΗ' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Εἰρηνάρχου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος
δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

ἤ·

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ἤ·

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν
αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ἤ·

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα
τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν· ὅτι
αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει,
τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ
πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ·
αὐθὶς δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω,
κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς Πίστεως
ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ,
Ὅσιομάρτυς αἰοίδιμε Στέφανε.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Μνήσθητί μου, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, καὶ σῶσόν
με, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ὡς νεφέλαι, ἐπωμβρίσατε τὸ ὕδωρ,
ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς ἐνθέου γνώσεως,
πεφωτισμένοι, Κυρίου Ἀπόστολοι.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ὡς ἀκτῖνες, μυστικαὶ διαδραμόντες, εἰς
τὸν κόσμον Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, ἀνθρώπων
γένος, πίστει ἐφωτίσατε.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν βασάνων, τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες,
θείαν δρόσον ὑμᾶς ἀναψύχουσιν, παρὰ
Κυρίου, ἐδέξασθε Μάρτυρες.

Δόξα.

Τὴν ἀγίαν, καὶ σεπτὴν πιστοὶ Τριάδα,
προσκυνοῦντες συμφώνως βοήσωμεν· Τῶν
Ἀποστόλων, λιταῖς σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον,
Θεοτόκε Πατρὶ τὸν συνάναρχον, αὐτὸν
δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλουῖα.

**Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον
Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει,
τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ
πανοπλίᾳ ὤλεσας παρμάκαρ τοῦ Σταυροῦ·
αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω,
κτείνας τὸν Κοπρῶνυμον, τῷ τῆς Πίστεως
ξίφει, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ,
Ὁσιομάρτυς ἀοίδιμε Στέφανε.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας,
ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν
σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς
ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β'. Ἀντόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου
Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν
ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους
γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ
ἐγκάρδια.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΠΕΜΠΤΗ ΚΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ
ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ
στερέωμα.

1Θε 4:18-5:10

Ἀδελφοί, παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς
λόγοις τοῦ πνεύματος. Περὶ δὲ τῶν χρόνων
καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρειᾶν ἔχετε
ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε
ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ
οὕτως ἔρχεται. Ὅταν λέγωσιν, εἰρήνη καὶ
ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται
ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ,
καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃ. Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί,
οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς
κλέπτῃς καταλάβῃ· πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός
ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας. οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς
οὐδὲ σκότους. Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ
νήφωμεν οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς
καθεύδουσι, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς
μεθύουσιν· ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν,
ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης
καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι

οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 88.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς ΠΕΜΠΤΗΣ ΤΗΣ ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου κ' 9 - 18

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδετο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δώσωσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δέιραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο αὐτοῖς πέμψαι ἕτερον δούλον. οἱ δὲ κάκεῖνον δέιραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον. οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος

τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπε· Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τοῦτο, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 18.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ**
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ
όσιου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου
τοῦ Νέου, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν·
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσσις ἰχθύος.

Εἶναι ἡ νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.